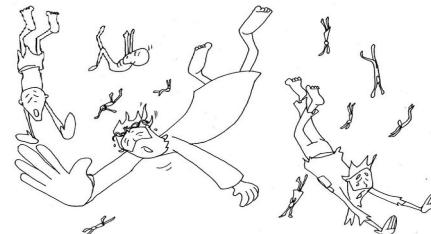
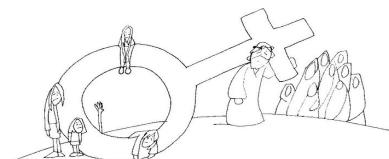

Križni put: Ima li veće tajne od boli? 7. Isus pada drugi put pod križem

Na boli i patnju nema uvježbanih odgovora. Tko nije patio, ne može govoriti iz duše o patnji. I tko ne osjeća boli ne može razborito o istima suditi. *Isus nije nakon razapinjanja došao kao Uskrsli Bog bez Rana. Ponio je na Uskrslom Tijelu Rane. Bez Rana ne bi bilo Uskrsnuća.*

Rane odlaze u dubinu. Nitko ih ne može obuhvatiti. One najdublje rane zabijene su u križ koji svatko od nas sa sobom nosi. Po tome smo ljudi, nedohvatljivi sebi. Te rane, što žive otvorene ili su svijene u ožiljke. Te rane žive bole, a osobito kada se promjene vremena. Povijamo ih sobom i drugima. Povijamo ih sebi i drugima. Inspiremo ih krsnom vodom i prematamo nadom da će nas voditi svojim jezikom i da ćemo naći vrijeme i načine. Komunicirati jezik povijanja rana. I vremenskih i izvanvremenskih zacijeljivanja. Nema jednostavnih učenja kada su Rane u pitanju. Patnja i bol su točka sučeljavanja. S pitanjima privremenosti i trajnosti. Točka odvojenosti i točke prisnosti. Ima li čovjeka koji ne nosi u sebi rane? Koji ne sabire u sebi njihovu krv i sukrvicu? Od najranijih dana rane nas odgajaju, sitne i krupne. Djevojčice spoznaju da nisu najljepše, dečki da nisu najsnažniji, djeca se rađaju bolesna i starci umiru gladni. Privikavamo se na tišinu rana i glasnost боли: da često nismo najbolja djeca, niti roditelji, da smo neuспјesni u brakovima. U poslovima i službovajnjima, u prijateljstvima, u trudu. Gubimo utakmice. Možda smo i zato rane povili čvrsto, amputacijski, da ne umijemo više primati novih boli, tuđih i svojih i razočaranja. No bez vlastitih i vlastitosti rana ne umijemo stvarno živjeti Isusovo suosjećanje. Nemoguće je zacijeliti ih izgnanstvom iz svijesti, njihova stvarnost ostaje. Njihova krvarenja ne umijemo izolirati. Patnje, potisnute boli... prepoznati i spoznati rane u sebi i drugima. I tko je prošao bolnicom i ubožnicom. I svratištem drugih i sebe. I staračkim domom sebe i izgubljenom zemljom, stratištima doma sebe i drugih. Prošlošću i budućnošću premjerenu ranama i umreženu čak. I tko je spoznao koliko ga rane uvjetuju. Umije razvijati odnos sa ranama, sa potrebama, za žeđanjem, za liječenjem, za bodrenjem, za suosjećanjem.

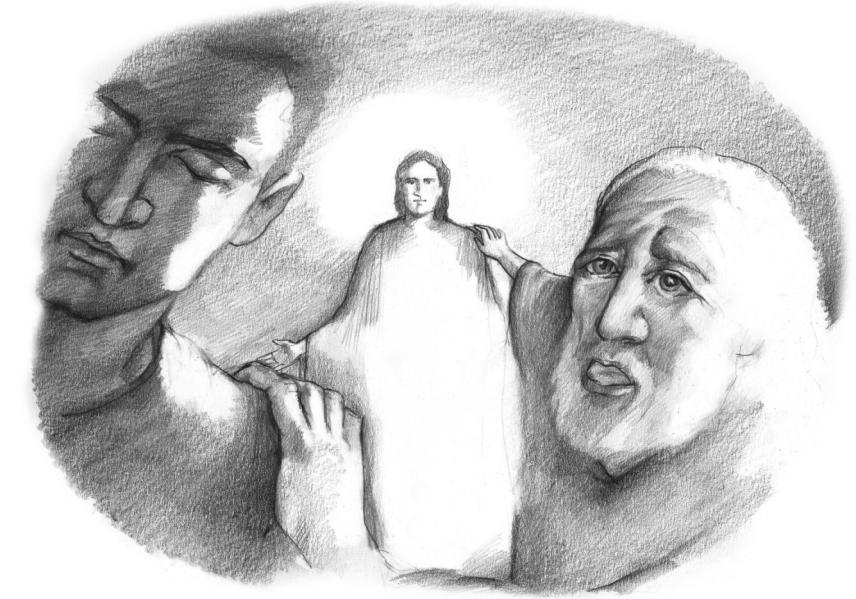
8. Isus tješi jeruzalemske žene

spoznati rane u sebi i drugima. I tko je prošao bolnicom i ubožnicom. I svratištem drugih i sebe. I staračkim domom sebe i izgubljenom zemljom, stratištima doma sebe i drugih. Prošlošću i budućnošću premjerenu ranama i umreženu čak. I tko je spoznao koliko ga rane uvjetuju. Umije razvijati odnos sa ranama, sa potrebama, za žeđanjem, za liječenjem, za bodrenjem, za suosjećanjem.

Isus nije nakon razapinjanja došao kao Uskrsli Bog bez Rana. Ponio je na Uskrslom Tijelu Rane. Bez Rana ne bi bilo Uskrsnuća. M. S.

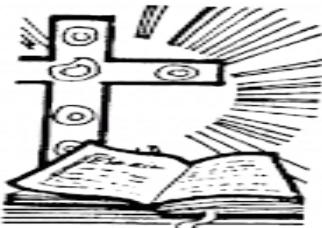
Župni ured Prikazanja Blažene Djevice Marije Smilčić

Župni listić br. 76
10. ožujka 2013.

Četvrta korizmena nedjelja C

Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!

Evangelje Lk 15, 1-3.11-32

Čitanje svetog Evangelija po Luki

U ono vrijeme: Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznaci mrmljaju: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.« Nato im Isus kaza ovu prispodobu: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana - mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i -ondje potrati svoja dobra živeći razvratno.

Kad sve po-troši,asta ljuta glad u onoj zemlji te on -poče oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga -žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca -moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ēu, poči svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih -protiv Neba i pred tobom! Nisam -više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' Usta i podje svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko -vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više -dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče -slugama: 'Brzo iznesite halji-nu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!'

I stadoše se veseliti. A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što -sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada -izide i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'«

Riječ Gospodnja.

Trenutak za razmišljanje o Evangeliju

Redovito volimo ovu prispodobu nazivati "O izgubljenom sinu". Međutim, ona je daleko više prispodoba o milosrdnom ocu. I sami se možemo negdje pronaći slušajući ovu prispodobu.

Mlađi je sin sposoban za velika nedjela, ali također i za povratak, obraćenje, prihvaća i prepoznaje ljubav koju otac ima za njega. Stariji je sin pravedan, vrši sve što zakon propisuje. Međutim, on ne pozna ljubav. On misli da kod oca zarađuje određena životna prava. Odatile u njemu pobuna na rasipnu milosrdnu ljubav njegova oca.

Dakako da ova prispodoba ne želi nikoga ohrabriti na grešan život. Ono iskustvo što ga je mlađi sin imao nije bio život, nego smrt. "Ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje."

Oče, sagriješih! Jer sam mislio da je moj život sputan dok se nalazim u Tvojoj kući, pod Tvojim okriljem. Sagriješih, jer sam mislio da je pravi život negdje daleko od Tebe.

Oče, sagriješih! Jer sam Ti prigovorio da mi ni jareta nisi dao. Sagriješih jer sam se ljutio kada si oprostio mojem bratu. Sagriješih jer sam zaboravio da je Tvoje dijete ujedno i moj brat.

Oprosti meni, svom rasipnom sinu!

Oprosti meni, svom zavidnom sinu!

Nisam dostojan zvati se djetetom tvojim, ali primi me.

Jer si Ti dobar, milosrdan Otac! DM

Sedam Isusovih rečenica s križa...

4. Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio!

Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio... koliku tjeskobu čovjek nosi u sebi kad te riječi izgovara. Patnja ga proždire. Traži utjehu, traži Boga. Ne može je pronaći, ne može ga pronaći. Trudi se. Uzalud. Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio! Koliku je tjeskobu i patnju osjetio On kad su ga pritisnuli svi grijesi naši. I moj grijeh brate i tvoj sestro. Dajmo mu svoju tjeskobu i svoje patnje i kad nas ostavi bit će uz nas! DDS

